

Franckesche Stiftungen zu Halle

Hē Kainē Diathēkē

Motte, Benjamin

En Londinē, 1703

Einleitung

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710)

Τοῖς ἐν τὸ ξωμένοις ἐυσεβέσιν καὶ ὀρθοδό-
ξοις Χριστοῦ σωτηρίῳ πᾶσι Θεῷ
δύχουμαι.

ΠΕΙΔΗ' ἡ χάρις τῆς
σωτηρίας ἐνανθρωπίσεως
τῷ θεῷ λόγῳ δὲν ἐγι-
γεν διὰ ἄλλο πᾶσι διὰ
τὴν ἐδικαιώματι σωτηρί-
αν καὶ τὸς ὁ Παῦλος
βοᾷ λέγων, Τίτ. καρ.
β'. ἐπιφάνη ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ ἡ σωτηρία πᾶσιν
ἀνθρώποις πωλὺς αἰ-
μᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσεβείαν καὶ τὰς κοσμη-
κὰς ὀπιθυμίας, σωφρονῶν καὶ δικαίως ζήσωμεν ἐν
τῷ νυν αἰῶνι· περσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπί-
δα, καὶ ἐποθέμενοι τὴν δόξαν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. διὰ τοῦτο πρέπει καὶ
ἀδιαφύκτως τῷ καθε δευτέρῳ Χριστιανῷ νὰ γίνῃ
μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑποτάξῃ τὴν διδασκαλίαν τῆς χά-
ριτός τε καὶ διδασκίσεως τῆς ἀπέρρηστον τῆς ἀσεβείας καὶ
τῆς σαρκικῶν ὀπιθυμιῶν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ
δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐταπείνωσεν τὸ
λόγοντες μέχρι θανάτου καὶ τοῦτο θανάτου θανει-
κῶς, διὰ τὸ μᾶς δώσει πᾶσι δειγματὴν ἵνα τὸ ἀκατα-
σχίστου, καὶ τὸς εἶπεν ἅπασιν εἰς τοὺς ὑποκόλλειν,
ὅταν ἐνέψωσιν τὰ ποδὶς αὐτοῦ διὰ τὸ τὸν δώσει
τὸ παράδειγμα τῆς ταπεινοφροσύνης. τὸ ὅτι ὁ Πέ-
τρος εἰς τὴν α'. τὸς ἐπισ. β' καὶ τὸ ὄνομα εἰς ὑπο-
γεγραμμένον τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ ὅποιον πρέπει νὰ τὸ ἀ-
κολογησώμεν, καὶ τὸς λέγει ὁ διαγγελιστὴς Ἰωάν. δ.
ἐπισ. β'. σ'. ὁ λέγων ἐν ὑμῶν μὴ εἶναι, ἀφείλει, καὶ τὸς
ἐκείνους περὶ πάσης, καὶ αὐτοὺς ἔως περὶ πατρὸς διὰ
καὶ αὐτοὺς μετὰ τὴν ἀκραίαν ταπείνωσιν καὶ ὑπακοὴν ἐξήλη-

[illegible]

παιδιά

καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῶν οἱ ἄνθρωποι. καὶ
 ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. ἢ φερόμενοι, ὡς ὅταν
 λέγει, Ματθ. κεφ. ε'. 15'. Γίνεσθε φερόμενοι ὡς οἱ ὄφεις
 καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ ἀστέραι. ἢ σωροὶ σιμῶν. ὡς
 ὅταν λέγει. Ὁ βλέπων γυναικα σέξῃ τὸ ὄπιδον
 αὐτοῦ αὐτῆς ἢ τὴν ἐμοῦ χάσεν αὐτῷ ἐν τῇ καρδίᾳ
 αὐτῆς. ἢ ὡς λέγειν πῶς καὶ ἀγαπῶν, τὰ κύ-
 ρηα, περὶ τῶν ὁποίων ξαριτὰ ἐξέρχεται τὸ διαγ-
 γέ-
 λιν, καὶ τὰ θαύματα τὰ Χριστοῦ. τὰ ὅποια ἐξέρ-
 χονται ξαριτὰ καθὼς λέγει ὁ διαγγέλιος Ἰωαν.
 κεφ. κ'. 45'. Διὰ τὴν πειρασμένην ὅτι ὁ ἰσχυρὸς ὅταν
 Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πειράσας ζωῇ
 ἔ-
 ρχεται ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ἀκομὴ εἰς αὐτὸν δι-
 κρίσεις τὰ ὄντα, τὰς ἐντολὰς, τὰς ἀπειλὰς,
 τὰς ἐπαγγελίας καὶ αἱ ἐπαγγελίαι ἐν δὲ ἐκεί-
 νῃς ὅπου ὁπρώσθη τὰ ὄντα καὶ ἐρύλασαν τὰς
 ἐντολὰς ὡς καθὼς αἱ ἀπειλαὶ διὰ ἐκείνης ὅπου
 δὲν ὁπρώσθη τὰ ὄντα, μήτε ἐρύλασαν τὰς
 ἐντολὰς καὶ διὰ τὴν ἐπιπλήρωσιν, εἰς αὐτὸν ἢ
 θεῶν γενομένων χρέμας ὅλας ἡ σωτηρία, τὴν ὁ-
 ποίαν μᾶς ἐχάριται ὁ Θεὸς διαμέσω τῆς ἐνανθρω-
 πώσεως, σωρῶσάς τε καὶ ταφῆς τῶν μονογενέστευ ὑμῶν.
 Πότε λοιπὸν ἠθέλην εἶσαι ἐκείνην ὑπὸ τῶν χει-
 ρῶν ὅπου τὰ ἀμύλα ἢ τὰ ἀπαγορεύοντα ἢ ἀνάγ-
 νωσιν τῆς θεῆς ἱερατεῖς ἢ ἐξουσίαν τῶν εἰς αὐτὸν πε-
 ριέχεται ἡ βασιλεία τοῦ ἁγίου εἰς αὐτὸν κέντρον
 πᾶσι ὁ μαρτυρῶν ὁ σωτὴρ ἡμῶν; περὶ ἐκείνην ὁ-
 ποῖα δὲν πειράσῃ ὅτι τὸ διαγγέλιον ἐν ἡμεῖς δια-
 δόκη, παρακινῶν ἢ ὑπὸ τῆς μυστικῆς καὶ ἐχθρῆς
 τῆς σωτηρίας καὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. τὸ ὅποιο πο-
 τε δὲν ἐφάνηκεν, ἀλλὰ μήτε ἀκούσθηκεν εἰς τὴν
 ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, τὸ, τὰ ἐμπόδια ἢ ἀνά-
 νωσις τῆς θεῆς γενομένης, ἀλλὰ μάλιστα τὸ ἐναν-
 τιον ὡς καθὼς φαίνεται εἰς διαφόρους τόπους τοῦ
 ἁγίου σωτῆρος καὶ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἐξαιρέτως
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐκκλησίαν ὅπου γενομένη ἡ πῶς
 ἐπὶ καὶ δὲν ἐμπόδιον ἢ ἐκκλησία εἰς τὴν ἀνά-

νοσιν τ' δέαι γενοῦν, εἰ βέβαιον. ἔπ' δὲν δειλὴ
ἔχουσιν τὰ κακῶς ἀπλᾶ ἀνθρώποις νὰ γίνεται
ἐξηγήτης καὶ διδάσκων τ' δέαι γενοῦν, διὰ τὰ
φυλάσσεται ἡ τάξις τ' ἐκκλησίας καὶ τ' ὑπόστολον
Παῦλον τ' λέγοντα μὴ πάντες ὑπόστολοι, μὴ πάν-
τες θεωροῦνται ἡμεῖς κατ' αὐτὸν ἕκαστος· ἐν δ' ἐ-
κκλησίᾳ, ἀδελφοί, ἐν τέτρω καὶ μινέτω παρὰ τὰς θείας
διατὰ τὰ χαρίσματα τὰ πνευματικά· εἰ διαφόρα
καὶ ὅλοι δὲν ἔχουσιν τὰ αὐτὰ χαρίσματα ἀλλ' ἄλ-
λως ἄλλο καὶ ἄλλως· διὰ τὸ το κακῶς καὶ
τὸ χαρίσματα αἱ μεταχειρίζεται τὸ ἱερόν· εἰς τ'
δοξάν τῶ Θεοῦ, καὶ τ' αὐτὸν ὑπόστολον· πάντα εἰς
δοξάν Θεοῦ ποιεῖτε. ἐπειδὴ μήτε ῥάλληις ῥάβρυ
παπάζει· μήτε παπάζει ῥάβρυ, ἡμεῖς ἀναγνώ-
σκοντες τὴν δέαι γενοῦν, ἀνέπει πορτοῦ με πνε-
ματικῶς ὁρῶμεν νὰ τὴν ἀν γινώσκω, καὶ ὅχι με
σάρκι· καὶ ἰδὲτερον ὁ σκοπὸς τ' ἀναγνώσεως νὰ
εἴη διὰ τὴν σωτηρίαν· καὶ ὅχι διὰ οἰκονομίας καὶ
μαλῶματα, τὸ ὁποῖον πορτοῦ καὶ ἀπὸ τ' ὑποκρίσαν
τ' διαπορεύονται φύσεως καὶ τότε ἡ ἀναγνώσις τ'
θείας γενοῦν εἴη διὰ τὴν δοξάν τῶ Θεοῦ· τὸ ὁποῖον
δὲν ἔχει σύσκεψιν με ἀνὰ ἡμεῖς πορτοῦ. Διὰ
τὸ το λοιπὸν ἐλέησας τὴν εἴη τὴν τοῖς ἀγα-
θῶ εἰς τὸ ἥμεν (ὁποῦ καὶ ἡμεῖς τὴν ἡμεῖς τὴν
ἡμεῖς ἀπὸ τ' ἀρχὴν διαμίστος τ' δέαι καὶ εἰς
τὴν γλῶσσάμα ἡ δέαι γενοῦν, καὶ τὴν ἡμεῖς ἀ-
γαθῶν τὰ ἡμεῖς, πῶς εἰς τὴν ἡμεῖς τὰ ἐπὶ ἡ-
μεῖς τὰ ἡμεῖς ἡ θεωρησία, τὸ, καὶ ἐπὶ τὴν ἡμεῖς
τὸς ἡμεῖς.) διὰ τὴν ἡμεῖς καὶ τὴν ἡμεῖς πῶς
ὑποκρίσαν παρὰ τὴν (καὶ ἀνὰ τὴν ἡμεῖς τὸ τοῖς
ἡμεῖς) με τὸ νὰ ἡμεῖς πορτοῦ τὴν δέαι
γενοῦν εἰς τὴν ἡμεῖς, τὴν ἡμεῖς τὴν ἡμεῖς, δι-
ορῶμεν μετὰ, συμβάλλοντες μετὰ ἡμεῖς μετὰ
πορτοῦ, ἀκολουθῶν καὶ τὴν ἐξηγήσαν ἡμεῖς ἀνὰ πατέ-
ραν εἰς ἀφελείαν ἡμεῖς ὑποκρίσαν καὶ ὁρῶμεν καὶ ἡμεῖς
ἡμεῖς. ἐξαγέτως διὰ τὴν ἡμεῖς καὶ μετὰ ἀρχῶν
εἰς τὴν

εἰς τὴν

ερεῖται, ὅπου δὲν καταλαμβάνουν τὴν ἐκκλησίαν
ῥημάτων, διὰ τὰ ἥθελαν ἡμπορέσθαι μὲν ἢ βοήθειαν
τῷ παλαιῷ Πνδμωθ μὲ τῷ ἀνάσποντ ἢ κυ-
ρίῃς καὶ καταλάβουσι ἴπουτες ἀπὸ τῶ ἀσπύτου διὰ
τὸ τὸ ματαύσαντες εἰς τὸν ἀπὸ τῶν χρεῖστων ἐπὶ
ἀφείλαν καὶ ἰσχυρὸν σπείναν ἀπὸ τῶν καὶ ὁδῶν τῶ
Θεοῦ. Ἐπειδὴ καὶ τὸ τὸ εἶπε διὰ τὸ ῥῆσις αὐ-
τῶν ἡδωρ τὰ ῥῶν κῆματα Θεοῦ ἀνεξερδύνητα καὶ
αὐτὸ ἀπὸ τῶ ἀνεξίτητος· διὰ τὸ ἀνάματα εἰς τὴν
πολλὰ ὅπου ἐχάσαντο. ἐλδοῦσαν λέγων καὶ βασι-
λεῖαν καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν, ἐνα ἔῃ καὶ ἐπὶ τῶν, τῶν
σπείναν λέγων καὶ σπείναν ἢ ὅπου ἀνδύσαν ἐνα κα-
ρῶν εἰς τὴν λόβιμας ὡς ἀν σφύκνῃ καὶ ἡ χρεῖστω
ἀπὸ τῶ Θεοῦ καὶ πῶς ἀπὸ τῶ αὐτῶν τῶν ἰδῶν
ἀμαλῆται, καὶ ἀποφρέται, καὶ ἔξθενται ὡς ἀν βα-
λῆται· ἀπὸ τῶ ἀμαλῆται καὶ ἀμαλῆται ὡς ἀν
σπείναντες. Καὶ αὐτῶν καὶ καὶ καὶ ἡδωρ τί πο-
τες ἀπὸ τῶ φθόνῳ, φυλάττει τὸ τῶ κατὰ τῶν βί-
βαντις γεγραμμένον τὸ ῥῆτον καὶ πᾶν ἄλλον, τὸ
ὅσον ὅλοιον πῶτον ἐπαινετὰ τερεῖ· ἀπὸ τῶ ὅπου ἀ-
ποκρίνομαι ὅπ καὶ ἡτερον ἀπὸ τῶ ἀκριβῆ καὶ
αὐτῶν τὰ ἀκριβῆς ἢ ἀνδρῶν ἀπὸ τῶ πῆται. διὰ
τὰ πῆται τὸ ἰσχυρὸν, πῆται καὶ ἔῃ ὁθῆται· ὅπου
διὰ τῶ ἀμαλῆται καὶ μόνον ἐμαρτυρήσαντο ἀπὸ τῶ
ἐνα ἀπὸν εἰς τὸ ἄλλον. ἀπὸ τῶ ἀπὸν ἀπὸ τῶ ἀ-
δουμῶν εἰς ἀπὸν ἰσχυρὸν καὶ τῶ ἀπὸν ἀπὸ
τῶ ἀπὸν σπείναν εἰς τῶ ἀπὸν ἀμαλῆται καὶ ἀπὸ τῶ
ἀπὸν πῆται εἰς τῶ ἀπὸν ἀπὸν καὶ ἔξθενται ἐ-
κατὰ τῶ ἀπὸν εἰς τὰ ἔσθαι τὸσον ὅπου καὶ ἰσχυρὸν
μὲ τῶν ἔξθενται δὲν καὶ ματῶν ἀμπετες ἔῃ καὶ
καὶ ἔῃ ἡ ἀνατῆρας τῶ ἀπὸν ῥῆτον, ὡς κα-
τὰ τῶ ἀπὸν καὶ ἔῃ τῶ, ἔσθαι μυστήριον ἀπὸ πάντων
διὰ τὸ ὅσον καὶ καὶ διὰ τὰ μὲν σκανδαλίσω πᾶς,
ὅπως ἐπὶ ἑλλοῦσαι πᾶς καὶ ἔῃ φιλί, σιωπῶ
καὶ τὸ πῆται ἔῃ ἐδιδόναι τὸ ἀπὸν τῶν. ἀπὸ
τῶν μὲν ἀπὸ τῶ ἀπὸν τῶν, ἀπὸ τῶ ὅπου
σπῶν, ἐπειδὴ ὁ ἀμαλῆται καὶ καὶ τῶ ἀπὸν
ἔῃ

ἐργῶν δ' ἄλλοτερον ἀφ' ἧς κοινῆς ἀμελείας ἤν' ὡρεσθό-
 των τῷ θρονίῳ. Περσασζόμενοι δ' ὑπερνήϊαν ἤν'
 ἐξωπτεμένων, ὡσὺν νὰ μὲν εἶχαν οἱ παρὰ ποταμοὺς
 σκληρότεροις, καὶ χειρότεροις, καὶ ὡς αὐτοὶ μὲν
 νοήσαντες τὸ ἡδύρ-σιν καὶ καλὴν δὲν τὸ ἀγνώστῃ πο-
 τυπαίᾳ σύγχυτες καὶ παρὰ χεῖρας εἶχανον εἰς τοὺς κα-
 ρύς ἤν' διασπῶν. ἀλλὰ ἐρεσκον ὡσὺν ἀσέβητες πολ-
 φῶται εἰς τὸ νοητὸν σπέρμα, καὶ ἀλλοὶ ἕως ἧς σπῆ-
 μαρην ἂν καὶ καὶ ἀτόνους νὰ ἐμίσταντο ἀπὸ λείψα-
 μας, ὅμως τὰ ἔργα καὶ ἡ παρὰ χεῖρας λαμπρύνει εἰς
 ὅλῳ τῷ οὐρανῷ ὡς ὁ ἡλίου. ὥστε καὶ ἀπ' αὐ-
 τοῦ τοῦ ἐχθρῆμας καὶ δυνάμεως νὰ ἐπικρατῇ καὶ νὰ
 φημίενται. καὶ ἡ αἰτία ἐν μὲν τὸ νὰ ἐκτελεσθῇ
 διαβολὸν εἰς τὸ καρὸν τὸ ἀμύνηται. διὰ τὸ δὲ καὶ
 πῶς θέλει σφραγισθῇ ὁ ἀδελφὸς, ἂν δὲν νικήσῃ τὸ
 ἐχθρὸν εἰς τὸ πλεονεξία; ἡ πῶς θέλει ἐπικρατῇ
 ὁ κυβερνήτης ἂν δὲν κυβερνήσῃ καὶ σωσῇ τὸ καρ-
 τὸν εἰς τὴν φρεσὶν. διὰ τὸν τῷ γαλλῶν καὶ αὐ-
 τὸς ὁ ἀπερμητότατος ναυτικῆς τὸν κυβερνᾷ, καὶ κα-
 νείας δὲν τὸ ἐπικρατῇ. ὅμως μὲν τὸ νὰ εἶναι ὁ σκο-
 πός τις διὰ νὰ δοξάσῃ μόνον τὸν λείψμας, τὰ ἑα-
 ντὶ σκοπεῖται μόνον καὶ ἡτῶς καὶ ἀμελῶς τὸ κοινοῦ
 ῥητῶς τὰ σφῶν σφῶν, τὸ ὅποσον εἶναι ἐκαστὸν τὸ
 τῷ Χριστῷ διδασκαλίας καὶ τὸ β, γ, δ, τε, καὶ εὐ-
 κανόνα τὸ ἀγία καὶ οὐκ ἀνθρωπίνης ζ. σωδός. διὰ τὸ
 ὁ Χριστὸς ὅχι διὰ λόγους, ἀλλὰ διὰ λόγους ὁ
 σαυρῶν καὶ ἀπὸ θανεν. παρὰ δὲ τὸν ἀναγινώ-
 σκοίαν νὰ μὲν συγχωρέσῃ. διὰ τὸ ὅχι διὰ νὰ ἐξ-
 στήσῃ τοῦ σφῶν, γράφει τὰ τὰ; μὴ γνῶντο.
 ἀλλὰ διὰ νὰ ἐλέγξῃ τὴν εἰς τὸ κοινοῦ ἀμελείαν.
 αὐ (ὁ γδ ἐλέγξαν μὲν παρρησίας εἰρηνικοῦ) ἐ-
 λαιρέτως τὴν εἰς τὰ σφῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ μέλ-
 τα τὴν εἰς τὰ σφῶν σφῶν. ἀλλὰ πῶς ἡμπορεῖ νὰ
 φερῇ τὸν σφῶν αὐτῶς μὴ ἔχοντες τὴν αὐτῶς; καὶ ὡς
 λέγει ὁ Ναυταρχὸς. βύλοναι γδ ἅπαντες ἵνα ἐν
 κοινῷ τὸ κατ' αὐτῶν κρύπτεται τὸ τέλει, θέλει
 νὰ σφῶνται ἡ προμπίτας μὲν τὴν κοινῶν ἀμαρ-
 αν,

αν,

[Faint, mostly illegible text in a Gothic script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in two columns per page.]

[Faint, mostly illegible text in a Gothic script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in two columns per page.]

αυτῶν καὶ τῶν Αἰσώπων μύθων· μετὰ τὸ γὰρ κοινῇ ἡ ὁμή-
ρῳ τινὲς ἔρχονται εἰς τὴν παρίδα, ἐσυμβέβηκεν γὰρ κο-
ινῇ οἱ ὁμηγεῖσδες ὅλως ἢ ἑραίστων, διὰ γὰρ μὴ
ἢ βαρύν. κατὰ οὖν ἑκατέρωθεν οἱ ἀγῶνες παλαιῶν πατρῶν
εἰς τὴν πάρεσσαν, ὅπου ἐχάλασε τὸ σχολίον διὰ
γὰρ αὐτῶν μανθάνειν οἱ ἱερεῖς τε γράμματα διὰ γὰρ
εἶναι μόνον οὐ σφόδρα. ὡς κατὰ ἐβελήθηκεν καὶ πᾶς
ἀγῶν γὰρ τὸ καμὴν εἰς τὸ τὸ Κορινθίων ἐπέλεως ὁ-
λίον· εἰδὲ πάλιν καὶ τῶν κεραιαίνονται, (ὁ Ζῆλος μὲν
ἀναστρέφει γὰρ αὐτὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ σφραγίσαντες τὸν ἐλπί-
στον καὶ μετὰ τὴν λέγειν καὶ σφραγίσαντες ἀς εἶναι κα-
λὰ τὸ μανθάνειν) αἰσχυρόμας ἢ λέγειν καὶ σφραγίσαντες καὶ
τὸν ὁμοῖον τε, ἀποτίθεται γὰρ εἶναι, ὅπου μάλιστα, εἰς
τὸν τοῦτο τε, πᾶσι ἐπείκει γὰρ πέμπει τὸν ἐξαι-
ρετικόν διὰ γὰρ φυλάττει τὰ πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν
λύκων, ὅσα μὲν τὸ γὰρ αὐτῶν ἐχρυσὶ πίστες κέρδος
δὲν τὸν μίλλει. Ἐπειδὴ δὲν ἀποκλέπτουσι εἰς
τὴν σωτηρίαν καὶ ἀνθρώπων καὶ εἰς τὴν δόξαν τῶν
Θεῶν, μήτε εἰς τὴν σπουδὴν καὶ σφραγίσαντες τὸν ἀν-
θρώπου, μήτε εἰς τὴν χριστιανισμῶν του, ἀλλὰ μάλ-
λον εἰς τὴν χρηματισμῶν του καὶ ἀνὴρ καὶ κανένας
ἐπὶ γὰρ τὸ ἐχάριστηκεν καὶ τὴν ἀπὸ τῶν Θεῶν, ἀν-
τὶς τὴν δύναμιν πρὸς τὴν γὰρ γράφει ὁ ἀγῶν Παῦ-
λος γὰρ ἀξιώνεται, εἶναι ἀποκρηπτόμενος καὶ κα-
ταφρονεῖ καὶ ὡς ἀνὴρ μὴ πίστες (καὶ διὰ γὰρ μὴ
ἀμφιβάλλει κανένας, ὅτι ἀπὸ Ζῆλον καὶ ἐξ ἀπὸ πάθος
γράφει, βάλλει τὸ Θεὸν μάστιγα καὶ τὸ πρὸς αὐ-
τοῦ Ζωντανὸν ἀποκρίσκει) τὸ ὅποιον ἀποκρίσκειται
καὶ ἀπὸ κανένας ἀλλοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπο-
κρηπτοῦ. διὰ τὸν ἀνὴρ καὶ γὰρ ἀποκρίσκειται ὅτι καὶ
ἀνὴρ ἑκατέρωθεν ὡς κατὰ εἴπαμεν παρεπάρω, ὅμως τὸ
αἰτίας τῶν χαμῶν, ἀκόμη ὅσον ἡμπορεῖται σφραγίσαντες
τὴν κατὰ τὸν, τυπὶς τὴν ἀποκρίσκειται, κατὰ οὖν εἴ-
ναι φανερόν καὶ γὰρ τὸ ἀρετῶδες καὶ καὶ τὸ ἀσφραγί-
σιν Ἰωάν. δὲν ἡμπορεῖται, διὰ τὴν κατὰ τὸν καὶ Θε-
ὸν φάσκει, ὅπου ὁ Παῦλος γράφει, πᾶς ἀνθρώ-
πος φάσκει καὶ τὸ ἀσφρίδ, καὶ ὁ Θεὸς ἀνθρώπος,
καὶ

καὶ διὰ τὰ ἐλθόντων εἰς τὸ περικείμενον, οἱ δικάται καὶ
 ἐχθροίμας ἀείσποντάς τις ἔττι ἀπειλημίδας σε-
 κόνται ὡσάν. Ἰαχάδες καὶ τὸν ἀρπάζουσιν μετὰ
 αἰνέσει τῷ Σατανᾷ μετὰ ἡγευσὸν διηλαδὴ καὶ τὸ
 μάλιστα δοξάν τῷ κόσμῳ, καὶ τὸν κάμψαν ὄρεα-
 να καὶ καὶ πολέμου ὡς καὶ πῦρ τὸ Λέω ἀ-
 λάπον καὶ τῶρα τὸ Παπαδοπελον. Δέομαι ὁ-
 μως καὶ παρεκδιῶ τὸν προσεχόμενον πρὸς τὸν
 μοδὸν συγχωρέστω ὡσάν ἀνάξιον καὶ ἀχρήστον διόλον
 καὶ τίκνιντις ἐν Χριστῷ πᾶσι τὸ ἀδελφάει καὶ αὐ-
 τοδύαμου. Ἐπειδὴ πᾶσι εἶμαι ἐγὼ νὰ νεδιστῶ
 καὶ νὰ ἐλέγχω τὸν ἐνύλους ἀγγέλους τὸ ἐκκλησία
 τῷ Χριστῷ. καὶ αἱ μὲν δεχθῶσι τὰ λόγια καὶ ἐλε-
 μίμου ὡσάν λογικῶς (διὰ τὸ ὅτι ἡλθὲν τὸ ἀγίας μη-
 τέρ μου μετὰ ἐμὸν) ἀλλ' ὡσάν τὰ ἀλόγη πιπ-
 τῶ ὁ Πέτρος τὸ φωνῶ. Ἀμποτες νὰ δώσῃ Κί-
 εις ὁ Θεὸς καὶ αἱ ἀλχαι αὐτῶν ἀγίων πατέρων μας
 παρόντων καὶ ἀπόντων, αὐλῶ. Ἐρρωθε οἱ ἀναγι-
 νάσκοντες, καὶ ἀχρεῖς ὡς τὸ ἐμῆς ἀναξιοτήτης.

α + γ.

Ὁ ἐν ἱερομονάχῳ ἐλάχης

ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

Εἰαγέ-